

بِسْمِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَحْمَةِ رَبِّهِ جهد سازنده رهبران تو بود در دوپایش ز قید دروالم	شد بفرمان تو بطاعت را بجده سیکو به دست تو بود ز بقصدش ملائقی بقدم
وَإِعْيَا لِرَوْحِكَ نَحَا فِطْرًا لِعَمْدِكَ تَمَاضِيًا عَلَى نَقْدِ أَمِيرِكَ	
حون نکند ار بود و حمر ترا سخت جری زلال زلفت	هم بماند از نهای ترا در رکب جواب عرفانت
حَتَّى أَوْمِرَى قَبَسًا لِقَائِيسِ الْأَلَاءِ اللَّهُ تَصِلُ بِأَهْلِهِ أَنْسَابِيَّةِ	
تا ز دستش جویغ نور آورد کابل مبد از ریاف خبانه	از فرغش جمال چو از دست تا بچند سیوه الواسخ
میرساند بهمتش بر جانم او سبب گشت در دو جرم	هر که ره میرود بهت گداز ره مودن از شاخ بارگرم
هُدِيَّتِ الْقُلُوبَ بَعْدَ حَوْضَتِ الْفَيْشِ وَالْإِشْرَ وَالْحُجْمِ تَمَوَّضَتْ الْأَعْلَامُ وَقَاتِلَتْ	

الاحكام

الاحكام وَ مَنِيْرَاتِ الْاَلَامِ بود دلهما بقدر فتنه چسپت آنمقدانه فتنه جا ساخت طابرت بائی من زینت افزای نرم حکام	گشت با دی بر غزار حرم هبت بودی نظر عالم شادند جمله قلوب غم نورخیز جویغ سبکام
هُوَ أَمِينُكَ الْمَأْمُونِ وَخَازِنُ عِلْمِكَ الْخَزِينِ وَتَشْهيدُكَ يَوْمَ الدِّينِ وَبِعَيْشِكَ يَغْفِرُ وَمِنْ سُلُوكِكَ بِالْحَقِّ مَرْحَمَةٌ	
او زمین است کج علم ترا خازن است و بعلم نهان است شاه هبت او بر حکم فضا که حکمت ز خاک بر خیزد کو رهول تو مبر بود رحمتی	نورخیز زمین ز غبار خطا تا حد علم کلام ز فغان است یعنی از نزد تو بر دوز جزا همه طوفان لغت انگیزد بهر رحمت پیغمبر مطلق
أَلَمْ تَرَ أَنفُسَهُ لَه فِي عَدْلِكَ وَأَخْبِرُهُ مَضْمُونًا لِحَقِيرَتِهِ مِنْ فَضْلِكَ لَمْ تَقَاتِلْ لَه غَايِبًا مَلَكَةً رَأِيَتْ	